

עין משפט **ו****גדר** **מצינה**

קיד א מיי פֿיד מהלִּי מאלכות אסורות הִלְי יט ועי' פֿיט שס הִלְי טו וכהשגות שס וצכ"מ: קבו ב מיי פֿיד שס הִלְי יט ועיין צטוש'ע יוד קי' פו סעי' י צגכ"ה:

קבו ג מיי פֿיט שס הלטי"ו טוש"ע יו"ד סי' פא סעיף ו:

רבינו גרשום

כו'. כלומר לר' יוסי הגלילי חיה (חייב בבהמה) [גוהג בשר בחלב בבהמה] שהיא אסורה משום נבלה כבהמה: וירשב ציור: ולא משום נבלות ולא משום טרפות כלומר אין חוששין שמא נבולות או מטרפות היו אותן ביצים. אי שכיח אפי' גבי דידן כו' כלומר אפי' דידן קיבתו תהא אסורה דניחוש שמא ייקן מן הטמאה: קיבת שחיטת עובד כוכבים נבלה. כלומר אפי' ישראל ששחט לעובד כוכבים כלומר פ' דאמרינן סתם מחשבת עובד כוכבים לעיז': הא קיבה גופה שריא כלומר דאמרינן פירשא בעלמא לא קשיא כאן קודם חזרה ודאיאת [התם] מפני מה אסור גבינת עובדי כוכבים א"ל מפני שמעמידין אותו בקיבת נבלה ופרכה ר' ישמעאל וחזר וא"ל ר' יהושע מפני שמעמי' אותו בקיבת עגלי ציז'. והכי קאמר [תבאן] קודם חזרה אסור שמואל פ' (א) לאחר חזרה משום עור קיבה אבל משום קיבה לא אסר: והקטני רישא קיבת העובד כוכבים ושל נבלה הרי זו אסורה. כלומ' כיצד אמרת טרפה שינקת מן הכשרה קיבתה מותרת והא קא חזינן הכא ושל נבלה הרי זו [אסורה] מה לי נבלה ומה לי טרפה: סיפא שחוטתה היא. כלומר טרפה שינקת מן הכשרה שחוטתה היא: אלא א"ר יצחק א"ר יוחנן לא קשיא כאן קודם חזרה. כלומר מה דאמרינן ושל נבלה הרי זו אסורה קודם חזרה אסור למתיר כדאמרינן לעיל ומה דאמרינן טרפה קיבתה מותרת לאחר חזרה ומשנה לא וזה ממקומה כלומר אע"פ שחזר אסור למתיר משנה שנישנית קודם לכן דקיבת נבלה אסורה לא וזה ממקומה: ואין מעמידין בקיבת שחיטת עובד כוכבים ישראל ששחט גדי לעובד כוכבים: שהחלב מועלין בו וחייבין עליו משום פיגול כלומר האוכל אמורין חייב שתיס אחד שאוכל חלב חייב כרת וחייב מעילה כשאר קדשים ואם אוכלו פיגול ונותר וטמא חייב כשאר קדשים:

א) דכתי רבינו ז"רין בלאו דאף דלקטן בסמוך אמרינן דר"י דלאמר דליין מעמידין ווי כרס אחת מ"מ שמואל נס נכביל גרידא אסור דהא אוקמינן דמיימי קודם חזרה. (ב) נגאל נציל לאחר חזרה לא אסור רק מפני שמעמידין אותה בעור הקיבה אלל וכו'.

קמוז:

חיישינן שמא ינק מן הטמאה. לא קיימא לן הכי דהלכה כשמואל דמשני מתניתין צשינויא אחרינא ואלו מעמידין בקבת עגלים שאנו לוקחים מן העוזדי כוכבים ולא חיישינן שמא ינק מן הטמאה: **חדא** קתני. תימה מאי קא משמע לן דקבת עוזד כוכבים נבלה הא שמעינן מפרק קמא במתניתין ^אולא הוה ליה למיתני הכא אלא קבת עוזד כוכבים אסורה: **ובי אמר שמואל** ^אחבי. ^בצלא הכי הוה מזי למיפרך ממתניתין על שמואל אלא הא עדיפא ליה דמדמפרש שמואל מתניתין אלמא סבר כוותי: **כאן** אֵאחר חזרה. ולפי זה שריא קבת נבלה אלא עשוי נהגו העולם הדבר לאיסור ואין להקל ליקח קבת עוזד כוכבים וצדיעזד מותר דאפילו לכתמלה שרי היכא דיעינין שלא נמלטה צעורה אס לא שמכוער הדבר הואיל והחזיקו צו איסור ומיהו היכא דנמלטה הקצה צעורה אסורה ודאי משום צטר צחלצ: **הבי** גרסינן ברוב ספרים והלכתא אין מעמידין צעור בקבת נבלה אכל מעמידין בקבת נבלה ובקבת שחיטת עוזד כוכבים ובקבת כשרה שינקת מן הטרפה וכ"ש בקבת טרפה שינקת מן הכשרה מ"ט חלצ המכונס זה פירשא צעלמא הוא ולכאורה לגירסא זו קשיא מתני' דתנא כשרה שינקת מן הטרפה קבתה אסורה וכן צריימא דלעיל צפירקין (דף קט:): קצה שצשלה צחלצה אסורה ואומר ר"ת דהני מילי חלצ ללול שצמקן הקצה דלא חשבו פירשא אכל הקרוש שצמקן הקצה חשבו פירשא ואותו הקרוש לפי דגריין אפילו נמלח צמקן הקצה מותר: ^אמר

דאי שרית אתי למיכל מינה לא כ"ש אלא אמר רב יצחק אמר רבי יוחנן לא קשיא כאן קודם חזרה כאן לאחר חזרה ^אומשנה לא וזה ממקומה אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן מעמידין בקבת נבלות ואין מעמידין בקבת שחיטת עובד כוכבים אמר לפניו רבי שמעון בר אבא כמאן כרבי אליעזר ^אדאמר סתם מחשבת עובד כוכבים" לעבודת כוכבים א"ל ואלא כמאן כי אתא רב שמואל בר רב יצחק אמר רבי יוחנן מעמידין בין בקבת נבלה בין בקבת שחיטת עובד כוכבים שלא לחוש לדברי רבי אליעזר והלכתא "אין מעמידין בעור קבת נבלה י אבל מעמידין בקבת נבלה ובקבת שחיטת עובד כוכבים" ^א(ובקבת כשרה שינקת מן הטרפה וכ"ש בקבת טרפה שינקת מן הכשרה מ"ט חלב המכונס בה פירשא בעלמא הוא): **מתני'** ^א חומר בחלב מבידם וחומר בדם מבחלב חומר בחלב שהחלב מועלין

דאסור פירשייהו מדקתני [שס טט:] קבת עגלי עצודת כוכבים אסירא לאו משום דקצה פירשא חשיב לה לענין עיכול דתיהוי כפירשא למפקע שס חלצ מינה אלא הכי מיייתי ראייה מינה מדאסר קבת עצודת כוכבים ש"מ פירשא אסור דהא קבתה נמי לאו גופה היא ומיתסר משום דניחא ליה צנפח כשהצממה נראת שמנה ויפה לעצודה זרה וה"ה לשאר הפרס ומדשרי לה גבי עולה ש"מ לא מיתסר אלא גופה אכל פירשא שרי כי האי גוונא דלין קדושה חלה אלא על הראוי ממנה למזבח מידי דהוי אעור של עולה שהוא מתחלק לכהנים כן מלאתי בנימוקי רבינו שלמה צרבי מאיר: **גב' צלוקה גדי מן העוזד כוכבים**. ושחטו קרי ליה קבת עוזד כוכבים ואסורה: **חיישינן שמא ינק**. חלצ זה מן הטרפה: **לא משום נבלות**. שמא נמלא צתרינגולת נבלה: **ולא משום טרפה**. שמא מעוף טרפה היא דאמרינן צאלו טרפות (לעיל דף גח.) ומודים צדיצת טרפה שאסורה: **גבי דידן**. גדיים שלנו נמי תהא אסורה קתנן משום דחיישינן שמא ינק חלצ זה מן (הטמאה) צהמה טמאה: **חדא קסני**. משום דשל נבלה היא אסר לה: **ומי אמר שמואל**. קבת נבלה אסורה אלמא כגופה דמיי: **והאמר שמואל**. צמסכת עי"ז מפני שמעמידין אותה צעור קבת נבלה הא קצה גופה חלצ הקרוש קרי קצה וקאמר דשריא: **לאן קודם חזרה כו'**. צפרק אין מעמידין (עי"ז דף טט:) שאל צדי ישמעאל את צדי יהושע מפני מה אסורין גצינות העוזדי כוכבים אמר לו מפני שמעמידין אותה צחלצ חלצו הקרוש שצה אמר לו והלא קבת העולה חמורה מקבת נבלה ואמרו כל הכן שדעתו יפה שורפה חיה אמר לו מפני שמעמידין אותה בקבת עגלי עצודה זרה אלמא חזר צו מקבת נבלה משום דלאו גופה היא ואסורה משום עצודה זרה דאפילו פירשא דידה אסור כדמפרש התם [עי"ז לד:] משום דניחא ליה צנפחיה הלכך משנתניו זאת נשנית קודם חזרה ומשום הכי אסר וכי אתמר דשמואל דעור קצה הוא דאסור הא קצה שריא לאחר חזרה קאמר ומשנתניו זאת מכיין ששננית אף על פי שחזר צו לא וזה ממקומה ולא סילקוה ולא אמרו שלא לשנותה עוד: **והא קסני רישא קצת נבלה אסורה**. והדר קתני קצת טרפה מותרת דקתני טרפה שינקת מן הכשרה קבתה מותרת: **איניא שחיטה**. ולא מאיסקה כולי האי כצלה ואיסור אין כאן לא צו ולא צו צדקתני מפני שכנוס צמעה נאסף הוא צמעה מן אחרים ולא משל עצמה: **משנה הראשונה**. קודם חזרה נשנית וכיין ששננית לא וזה ממקומה וחזרו ושנו אחרונה להיתר: **מהשצם עובד כוכבים** ^א**לעצודם כוכבים**. הילכך אף על גב דלאו גופה הוא מיתסר כדפרישית דאפילו פירשא מיתסר משום דניחא ליה צניפחיה: **ואלא כמאן**. כלומר לא הוצרכת לשאל: **מעמידין צין בקבת נבלה כו'**. דלאו מגופה הוא אלא כנוס צמעה:

מתני'

כל הבשר פרק שמיני חולין

אס יש. צה ליתן טעם צחלצ: **הרי זו אסורה**. וחלצ הנמלא קרוש צעור הקצה שכולחין אותה צעורה צין שנותנין עמו חלצ אחר וצין שכולחין אותה עמה נראה צעניי איסור גמור כצטר צחלצ ממש לאסור הגצינה איסור גמור ואין צדי כח להיתיר ויש מתירין אותו ומצידיין ראייה מדגים שעלו

צקערה שפסקנו (לעיל דף קיא:): שמותר לאוכלן צכותח משום דהוה ליה נותן טעם צר נותן טעם שחלצ הקצה לא נאסר אלא משום נתינת טעם וכי הדר יהיצי טעמא צגצינה הוה ליה נותן טעם צר נותן טעם ורמוקות זו מזו כרחוק מורח ממעצד מהאי טעמא דדגים שעלו צקערה אע"פ שצלעו את טעמה עדיין היתר גמור הן לאוכלן וכצצא לאוכלן צכותח למא אחת אוקר עליו מפני טעם צצר שלה הווא טעם צצר לאו טעם הווא שהרי לא צא מן הממש אלא מני"ט אחר אצל חלצ הנמלח צצצר משנתנו טעם זה צוה נעשו שניהם איסור כדקיימא לן (לעיל דף קח.) חמיכה עצמה נעשית נבלה וכל טעם היוצא עוד מן החלצ צין טעם חלצ שצו צין טעם צצר שצו הכל אסור לפי שכולה נבלה וכשמתעצד חלצ זה עם חלצ הגצינות ^אהוה ליה מצי צמיינו חלצ נבלה צחלצ היתר וכצר פסקנו חמיכה עצמה נעשית נבלה ואוקרת כל החתיכות כולן ולא אמרינן נותן טעם צר נותן טעם הווא מפני שאף טעם חלצ שצו שהיה מתחלה נעשה כולו נבלה וכן הלכה כרצ וגס פסקנו צפסחיס (דף טט:) הלכה דלין צמיינו צכל שהווא וחלי הייתי נוחג היתר עד הנה וצלצד שלא יתנו צה חלצ אחר וטועה הייתי צכך שהייתי סצור כדאמרינן צעי"ז (דף טט:) גצי קצת עולה כהן שדעתו יפה שורפה חיה שמע מינה פירשא צעלמא היא ולא מיתסרא ולא היא חלצ גמור הווא מדמתנא צמתימין כשרה שינקת מן הטרפה קצתה אסורה שמע מינה חלצ הווא ומציא נמי ^אקצה שצשלה צחלצה אסורה וקצת עולה דשריא משום דלאו גופה היא אלא שינקתו מאתנו והווא ליה כנוס צמעה כמתון צקערה ומותר ^אכדנתיא טרפה שינקת מן הכשרה קצתה מותרת מפני שכנוס צמעה ודמיייתי ראייה צצסכת עי"ז [גכ:] מינה דאיסורי הנאה שרי פירשייהו וגבי עגלי עצודת כוכבים

דאסור פירשייהו מדקתני [שס טט:] קבת עגלי עצודת כוכבים אסירא לאו משום דקצה פירשא חשיב לה לענין עיכול דתיהוי כפירשא למפקע שס חלצ מינה אלא הכי מיייתי ראייה מינה מדאסר קבת עצודת כוכבים ש"מ פירשא אסור דהא קבתה נמי לאו גופה היא ומיתסר משום דניחא ליה צנפח כשהצממה נראת שמנה ויפה לעצודה זרה וה"ה לשאר הפרס ומדשרי לה גבי עולה ש"מ לא מיתסר אלא גופה אכל פירשא שרי כי האי גוונא דלין קדושה חלה אלא על הראוי ממנה למזבח מידי דהוי אעור של עולה שהוא מתחלק לכהנים כן מלאתי בנימוקי רבינו שלמה צרבי מאיר: **גב' צלוקה גדי מן העוזד כוכבים**. ושחטו קרי ליה קבת עוזד כוכבים ואסורה: **חיישינן שמא ינק**. חלצ זה מן הטרפה: **לא משום נבלות**. שמא נמלא צתרינגולת נבלה: **ולא משום טרפה**. שמא מעוף טרפה היא דאמרינן צאלו טרפות (לעיל דף גח.) ומודים צדיצת טרפה שאסורה: **גבי דידן**. גדיים שלנו נמי תהא אסורה קתנן משום דחיישינן שמא ינק חלצ זה מן (הטמאה) צהמה טמאה: **חדא קסני**. משום דשל נבלה היא אסר לה: **ומי אמר שמואל**. קבת נבלה אסורה אלמא כגופה דמיי: **והאמר שמואל**. צמסכת עי"ז מפני שמעמידין אותה צעור קבת נבלה הא קצה גופה חלצ הקרוש קרי קצה וקאמר דשריא: **לאן קודם חזרה כו'**. צפרק אין מעמידין (עי"ז דף טט:) שאל צדי ישמעאל את צדי יהושע מפני מה אסורין גצינות העוזדי כוכבים אמר לו מפני שמעמידין אותה בקבת נבלה חלצו הקרוש שצה אמר לו והלא קבת העולה חמורה מקבת נבלה ואמרו כל הכן שדעתו יפה שורפה חיה אמר לו מפני שמעמידין אותה בקבת עגלי עצודה זרה אלמא חזר צו מקבת נבלה משום דלאו גופה היא ואסורה משום עצודה זרה דאפילו פירשא דידה אסור כדמפרש התם [עי"ז לד:] משום דניחא ליה צנפחיה הלכך משנתניו זאת נשנית קודם חזרה ומשום הכי אסר וכי אתמר דשמואל דעור קצה הוא דאסור הא קצה שריא לאחר חזרה קאמר ומשנתניו זאת מכיין ששננית אף על פי שחזר צו לא וזה ממקומה ולא סילקוה ולא אמרו שלא לשנותה עוד: **והא קסני רישא קצת נבלה אסורה**. והדר קתני קצת טרפה מותרת דקתני טרפה שינקת מן הכשרה קבתה מותרת: **איניא שחיטה**. ולא מאיסקה כולי האי כצלה ואיסור אין כאן לא צו ולא צו צדקתני מפני שכנוס צמעה נאסף הוא צמעה מן אחרים ולא משל עצמה: **משנה הראשונה**. קודם חזרה נשנית וכיין ששננית לא וזה ממקומה וחזרו ושנו אחרונה להיתר: **מהשצם עובד כוכבים** ^א**לעצודם כוכבים**. הילכך אף על גב דלאו גופה הוא מיתסר כדפרישית דאפילו פירשא מיתסר משום דניחא ליה צניפחיה: **ואלא כמאן**. כלומר לא הוצרכת לשאל: **מעמידין צין בקבת נבלה כו'**. דלאו מגופה הוא אלא כנוס צמעה:

מסורת הש"ס

א) [צי"ל והתניא:] ב) לעיל סב: [ומספתא פי"ג ה"ח:] ג) [עי"ז לה:] ד) שס, סא) [לעיל צב:] יצמות ג. וס"ג, א) לעיל יג. לח: גיטין מה: עי"ז לב: עי"ש, א) [צס"א: נכרי:] ח) לפי פירש"י ל"ג כל זה עד פירשא צעלמא הווא דהא ס"ל דחלצ גמור הווא ולא פירשא. רש"ל ור"מ, ט) [לעיל קט:] י) [צי"ל כדתנן:] ס) צס"א: נכרי, ז) [לעיל דף יג.],

גליון הש"ס

רש"י ר"ה הרי זו וכו' הוה ליה מין בביתו. עיי לעיל דף טט ע"צ מד"ה שאני: תר"ה ופי וכו' בלאו חבי וכו'. עיי תבואת נה ע"צ מד"ה מתנת יצמות דף כו ע"צ מד"ה ורצ ולקטן קכא ע"צ מד"ה ומי:

מוסף רש"י

שמעמידין אותה בעור קבת נבלה. ועור לאו פירשא הווא ואסור (עי"ז לה.).

שיטה מקובצת

א) חומר בחלב מבידם. עי' תוס' מנחות עד ע"ב: